

Frei Tamás - Halálosan komoly

2013 november 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amióta elolvastam a pár nappal ezel?tti kivégzés körüli hercehurcáról szóló beszámolókat, keresem a megfelel? szót, hogy vajon miképp is lehetne jellemezni az Amerikában kialakult helyzetet. Nevetséges? Leny?göz?en cizellált? Kulturált? Túlzásba vitten emberséges?

Kedden Missouri államban elhalasztották egy sorozatgyilkos kivégzését, az ügyészség pedig azonnal fellebbezett. Ennyi a gyorsjelentés, viszont a mélyére ásva elég sok kiderül az emberi jogokra érzékeny amerikai társadalom komplexitásáról.

A történet azzal kezdődik, hogy az utóbbi években ismét növekszik azoknak a száma, akik Amerikában ellenzik a halálbüntetést. Nemcsak a „középkoriassága” miatt, hanem az ellenkező oldalról is, azt gondolva, hogy a valós életfogytiglan nagyobb, elrettentőbb és durvább büntetés. Évtizedeket börtönben sínylődni súlyosabb teher, mint altatóinjekcióval a túlvilágra menekülni.

A mostani eset kapcsán is a 18 ember megölésével vádolt gyilkos egyik áldozata (aki túlélte az ellene megkísérelt merényletet), a 70-es évek hírhedt pornókiadója, a Hustler magazin alapítója, a színarany kerekesszékes közlekedő Larry Flynt külön és személyesen kérvényezte, hogy ne végezzék ki az őt örökre rokkanttá tévő férfit, hanem maradjon csak életben, és – idézem – „rohadjon meg a börtönben”.

Ennek a hangulatváltásnak köszönhetően egyre több gyógyszergyár megtiltotta, hogy az injekciókkal végrehajtott, érzéstelenítők alkalmazó, fájdalommentes kivégzések során felhasználják a termékeiket. Az lett a vége, hogy a közelmúltban hiány alakult ki a gyors, pillanatok alatt minden fájdalomérzetet eltompító érzéstelenítőkben. Pontosabban a kivégzések során felhasználható ilyen típusú anyagokból. A mostani missouri esetben például a börtön kénytelen volt egy helyi kis patikához fordulni, és onnan kérni helyben kikevert, és ezért az amerikai gyógyszer-szabadalmaztatási rendszerben hivatalosan nem is engedélyezett érzéstelenítőt. A börtön a helyi patikusokat a „kivégzőcsoport” tagjainak nyilvánította, és ezzel a jogi csavarral tette lehetővé, hogy a kialakult hiányhelyzetben belenyúljanak a halálos dózis összetételébe.

Csakhogy emberjogi aktivisták és persze maga a kivégzésre váró gyilkos is a megváltoztatott összetételű dózis kapcsán a bírósághoz fordult, arra panaszkodva, hogy nem volt kellő idejük tanulmányozni – megint csak idézem – „a kivégzés során jelentkező fájdalomszintet, a felhasznált anyagok minőségét és azok származási helyét”. Nem viccelek, komolyan ezt írták!

A bíró ráadásul igazat adott nekik. Azzal az indoklással, hogy valóban, a közelmúltban néhány más amerikai államban olyan anyagokat is felhasználtak kivégzéskor, melyekről később kiderült – idéznem kell ezt is szó szerint, mert annyira tanulságos –, „hogy betegséget okoznak, sőt, esetleg halált okozó mellékhatásaik is lehetnek”.

Ezt mondta. Vagyis hogy az a baj a három másodperces halált okozó kivégződózsával, hogy akár halált okozó mellékhatásai is lehetnek, és még nem kellően tisztázott, hogy pontosan milyen betegségeket okozhat.

És amúgy is, a kivégzésre ítélt sorozatgyilkos mentálisan sérült (36 éve vár az ítélet végrehajtására), és ezért nehezen tudná elviselni a procedúrát. Csak azt nem mondta a bíró, hogy a végén még belehalna...

Frei Tamás - metropol.hu

Kapcsolódó anyagok:

- [Felakasztottak 12 embert Irakban](#)
- [Halálra ítélték két bangladesi muzulmán vezetőt](#)
- [Túlélte az akasztást, mást módszerrel végzik ki](#)
- [A halálbüntetés eltörlését sürgeti az EU](#)

Ajánló